

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/162/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011663
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117011663.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného E. C., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 06.10.2017 sp. zn. 34PP/113/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.11.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného E. C., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 08.06.2016 sp. zn. 1T/112/2015.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa právne odôvodnil ustanovením § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona vecne zistením, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody avšak súčasne nespĺňa dve materiálne podmienky, nakoľko, s poukazom na osobu odsúdeného a jeho trestnú minulosť ako aj na doposiaľ vykonané tresty v iných trestných veciach, vyslovil obavu z prípadnej recidívy.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne odôvodnil a domáhal sa zrejme jeho zrušenia a podmiennečného prepustenia na slobodu. Má za to, že splnil všetky zákonom stanovené podmienky na podmiennečné prepustenie, poukázal na kladné hodnotenie riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody ako aj na priaznivú resocializačnú prognózu s tým, že za chyby v minulosti pykal, dopustil sa ich ako mladý, v súčasnej dobe sa už napravil a ponaučil. Poukázal tiež na svoje osobné pomery, je otcom dvoch detí, ktoré ho potrebujú, má chorú manželku, finančná situácia v rodine je veľmi zlá.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/112/2015 zo dňa 08.06.2016 za trestný čin sprenevery podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona. Na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 10.08.2017 potom, ako týmto dňom ukončil výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/155/2016 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona.

Formálnu podmienku na podanie žiadosti o podmieňané prepustenie odsúdený splnil dňa 10.08.2017 potom, ako vykonal polovicu súčtu vyššie uvedených trestov. Na to, aby mohol byť odsúdený podmieňane prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona, aby okrem formálnej podmienky súčasne spĺňal aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a súčasne môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd, na základe hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody dospel k záveru, že súd I. stupňa správne vyhodnotil, že odsúdený preukázal vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie. Je síce pravdou, že doposiaľ mu bola uložená len jedna disciplinárna odmena a to dňa 07.06.2017 za plnenie pracovných povinností avšak vzhľadom na krátkosť doby výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné očakávať viac disciplinárnych odmien. Pri hodnotení odsúdeného a jeho správania bolo rozhodujúce z tohto hľadiska aj to, že doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný.

Súd I. stupňa však následne správne vyhodnotil aj osobu odsúdeného a jeho trestnú minulosť, sklony k páchaniu trestnej činnosti a správne vyvodil, že odsúdený nespĺňa druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v tom, že možno od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere krajský súd, zhodne ako súd I. stupňa, poukazuje na to, že odsúdený sa doposiaľ dostal, podľa registra odpisu z registra trestov, 12-krát do rozporu so zákonom, boli mu uložené aj nepodmienečné tresty, ktoré vykonal. Nie je zanedbateľná ani tá skutočnosť, že v roku 2009 bol podmieňane prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 23.01.2008 sp. zn. 1T/2/2008 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, a tiež dňa 31.05.2012 bol podmieňane prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 09.06.2010 sp. zn. 1T/161/2009 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.02.2011 sp. zn. 3To/115/2010. Napriek tomu sa opakovane dopustil trestnej činnosti prevažne rovnakého druhu (§ 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona), za ktorú bola právoplatne uznaná jeho vina rozsudkami Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/182/2010, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/74/2014 a 2T/106/2015. Po týchto odsúdeniach nasledovali odsúdenia, ktoré v súčasnej dobe vykonáva.

Na základe vyššie uvedeného aj krajský súd zastáva názor, že pokiaľ v minulosti predchádzajúce, aj vykonané tresty odňatia slobody nezabránili odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a to aj rovnakého druhu, nemožno dôvodne očakávať ani v súčasnej dobe, že v prípade podmieňaného prepustenia bude viesť riadny život a opakovane sa do rozporu so zákonom nedostane. Jedná sa o rozhodujúce hľadisko, pri ktorom nemožno brať do úvahy ani osobné pomery odsúdeného, na ktoré v sťažnosti poukazoval.

Z vyššie uvedených dôvodov považoval krajský súd napadnuté uznesenie za vecne správne a zákonné.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.